

Ο Μέγας Αλέξανδρος και το Καταραμένο Φίδι

Αλέξανδρος (ο Μέγας): Κάπου πρέπει να ρωτήσω: Σε ποιο μέρος ευρίσκεται ο καταραμένος όφης; Βλέπω σπίτια.

Καραγκιόζης: Τι νά 'ναι αυτός; Παλιατζής θα είναι... Πατριώτη!

A: Γειά σου!

K: Γειά σου! Παίρνεις μόνο αλουμίνια ή παίρνεις και χαλκώματα;

A: Ορίστε;

K: Παίρνετε και χαλκώματα ή μόνο αλουμίνια;

A: Γιατί, βρε; Για παλιατζή με πέρασες;

K: Αφού απάνω σου όλο σίδερα έχεις, μωρέ. Ε;

A: Με γνωρίζεις εμένα;

K: Σε γνωρίζω.

A: Ποιος είμαι;

K: Ξέρω 'γώ; Βρε, τώρα σε θυμήθηκα, ρε... Τι κάνεις, καλά είσαι;

A: Καλά.

K: Τι άλλα νέα;

A: Καλά.

K: Ποιος είσαι;

A: Για δώσε μου τ' όνομά σου, εσύ.

K: Ορίστε;

A: Δώσε μου τ' όνομά σου!

K: Γιατί να σου το δώσω; Να μείνω χωρίς όνομα μετά εγώ;

A: Πώς σε λένε, μωρέ;

K: Καραγκιόζη.

A: Το μικρό σου;

K: Το βυζαίνει η γυναίκα μου.

A: Βρε βλάκα, το μικρό σου όνομα!

K: Ααα... δεν το 'χω εδώ, τό 'στειλα στο καθαριστήριο γιατί μου λερώθηκε προχθές.

A: Ξέρεις ποιος είμαι;

K: Ποιος;

A: Ο Μέγας Αλέξανδρος.

K: Ρε Αλέξη! Τι κάνεις, ρε Αλέξη;

A: Καλά.

K: Η Αλέξαινα, καλά είναι;

A: Δεν είμαι παντρεμένος.

K: Και για πού το 'βαλες, κύριε μπαμπ' Αλέξη;

A: Έμαθα ότι παρουσιάστηκε ένα τέρας, ένα θηριό. Δεν έχετε χέρια; Πού τά έχετε τα χέρια σας;

K: Εδώ στους ώμους κρεμασμένα, πού θες να τά 'χουμε;

A: Δεν μπορέσατε μ' ένα σπαθί να κόψετε το κεφάλι του όφης;

K: Ε πώς να το κόψουμε το κεφάλι του όφης; Τι το πέρασες, για...

A: Θα με βοηθήσεις και θα σε πληρώσω.

K: Δεν πάω εγώ στο φίδι.

A: Να! Πάρε αυτά τα χρήματα.

K: Άμα είναι για λεφτά...

A: Πέρασε μπροστά! Να μου δείξεις πού ακριβώς είναι η σπηλιά κι από 'κει θα φύγεις.

K: Έλα μαζί μου και θα δεις τι έχει να γίνει... Ε ρε, κονόμησα, έχει και λεφτά, μανούλα μου.

A: Είναι μακριά, Καραγκιόζη;
K: Να, φτάσαμε εδώ στη σπηλιά. Ωχ..., δε μου λες...;
A: Ε...
K: Επήρες μαρούλι μαζί;
A: Γιατί;
K: Να σε φάει με σαλάτα για να μην πονάς.
A: Προχώρει, βρε!
K: Βλέπεις εδώ τη σπηλιά, Αλέξη;
A: Ναι.
K: Χτυπάς εκεί, βγαίνει το φίδι, σε τρώει, και σου κάνουμε τα σαράντα. Άντε, γεια σου...
A: Σταμάτα εκεί! Χτύπησε ακριβώς... στη σπηλιά!
K: Ωχ, μανούλα μου... Δεν θε να βγει το φίδι να με φάει. Ρε μπαρμπ' Αλέξη, δεν με χωνεύει!
A: Προχώρει, είπα!
K: Ας χτυπήσω...
A: Δυνατά!
K: Ωχ!
A: Σταμάτα!
K: Έρχεται!
A: Σταμάτα!
K: Έρχεται, βρε!
A: Σταμάτα και μη φοβάσαι! Ντροπή σου, βρε! Τι νερό τρέχει στο παντελόνι σου;
K: Ωχ, μανούλα μου, δεν το ήθελα. Πω, πω, υγρασία, μανούλα μου...
A: Ντροπή σου, βρε!
K: Πω, πω, πω, πω, πω, είναι σε βαριά μορφή, μη φοβάσαι...
A: Σήκω πάνω!
K: Πω, πω, σπάσανε οι υδρεύσεις όλες.
A: Χτύπα!
K: Αχ, θα με φάει, μανούλα μου...
A: Μη φοβάσαι, βρε!
K: Δε φοβάμαι, μωρέ, σκιάζομαι απ' το φόβο μου. Πού 'σαι, ρε φίδι; Έρχεται!
A: Σταμάτα, μωρέ!
K: Έρχεται!
A: Σταμάτα εκεί, βρε! Δεν έχεις καρδιά, βρε, τι έχεις;
K: Ε τι, με πατσά δουλεύω εγώ;
A: Πού την έχεις την καρδιά;
K: Στο γκαράζ, γιατί μου χάλασε.
A: Σου χάλασε η καρδιά;
K: Δεν έχεις ακούσει που σταματάει η καρδιά;
A: Ναι.
K: Σταμάτησε και την έστειλα στο γκαράζ.
A: Χτύπα!
K: Αχ, τι έπαθα!
A: Σταμάτα!
K: Έρχεται!

A: Μην φοβάσαι. Έβγα έξω, καταραμένο! Τώρα θα δεις, καταραμένο θηριό... Θα σε κουράσω, καταραμένο, και μετά θα σε χτυπήσω. Ωχ! Καραγκιόζη! Καραγκιόζη!

K: Μανούλα μου! Πω, πω...

A: Βοήθησέ με!

K: Τι να κάνω;

A: Πάρε μια πέτρα, πέταξέ την να χτυπήσεις το θηριό, να μπορέσω να του ξεφύγω.

K: Τι λες, ρε...; Να του πετάξω πέτρα εγώ, ν' αφήσει εσένα, να κυνηγήσει εμένα;

A: Πέταξε, Καραγκιόζη!

K: Άφησε τον άνθρωπο κάτω, ρε! Ας' τον άνθρωπο, σου λέω, ρε! Αστεία το λέω, μωρέ, αστεία. Κάνε τη δουλειά σου!

A: Καραγκιόζη!

K: Μωρέ, δεν ξέρω και καλή σκοποβολή.

A: Πάρε μια πέτρα και πέταχ' την!

K: Ωραία... θα την πάρω, θα την πετάξω κι όποιον πετύχει.

A: Κοίτα μην πετύχεις εμένα! Πρόσεξε!

K: Όποιον πετύχω στο κεφάλι.

A: Πάμε!

K: Με το τρία... Ένα..., δύο..., τρία...

A: Σ' ευχαριστώ, Θεέ μου! Τώρα δεν θα μου γλιτώσεις, καταραμένο. Να μασήξεις σίδερα... Καταραμένο...! Ν' ανοίξω..., να πάρω τη γλώσσα. Α..., Καραγκιόζη!

K: Σ' έχει φάει;

A: Παρ' το! Τό 'χω σκοτώσει.

K: Ω ρε, μανούλα μου. Ιιιχ..., φάε, ρε! Έλα 'δω να σε πάω στον πασά. Οπ'!

A: Παρ' το να το πας στον πασά!

K: Κάτσε να βάλω μπρος το τρένο... Να πάρω και τη μοτοσυκλέτα, να το φορτώσω και να φύγω!